PLEDOARIE...

...Mircea știe pe dinafară tot felul de clasamente și recorduri obținute în diverse discipline și chiar în diverși ani; în schimb își scoate certificat medical ca să fie scutit de lecțiile de educație fizică din școală. Zilele trecute, l-am zărit făcînd coadă, cu nasul vînăt de ger, la un cinematograf unde rula un film despre care se zice că produce o hipersecreție a glandelor lacrimale. M-am gîndit atunci că autorul cărții după care a fost făcut filmul este un om cu totul altfel decît probabil va fi Mircea la 33 sau la 34 de ani. Acel autor, nu numai că scrie cărți de succes, dar predă la o mare universitate cursuri de literatură latină și greacă, iar la maratonul popular de la Washington s-a clasat pe locul întîi. Vreau să spun cu asta că acel om, datorită faptului că face „și sport", este o ființă armonioasă și echilibrată, în timp ce Mircea, datorită visului său de a face „numai sport", de fapt, nu face nimic și riscă să devină un nerealizat. Aici cred că stă tot secretul a ceea ce numim „sport de masă". Sportul de masă oferă omului modern o dimensiune indispensabilă, aceea a unei bune condiții fizice, dar nu are pretenția să-l înrobească. E greu de înțeles cum atîția oameni fac o larmă asurzitoare prin tribunele stadioanelor, în schimb găsesc cu totul deplasat să încalțe niște „tenișI" și să se întreacă la un cros cu colegii, cu amicii.

Prejudecățile au încă și la noi o largă circulație. Spune-i cuiva că nu cunoaște structura atomului, sau că nu știe care sînt principiile ciberneticii, și în mod sigur ți-l faci dușman. Această sensibilitate la petele din cultura generală nu-i rea de loc, mai ales dacă este însoțită de recunoașterea sinceră a golurilor și de voința tenace de a le umple. Însă, aceeași persoană (iar uneori se întîmplă să fie chiar un tînăr) abia își mai trage sufletul dacă a urcat trei trepte sau dacă a alergat puțin să prindă un autobuz. Iar vara, la strand, se bălăcește în bazinul rezervat preșcolarilor. În aceste cazuri sportul de masă a fost absent. S-a format astfel o ființă unilaterală, incompletă, care nu va cunoaște niciodată voluptatea de a-și umple bine plămînii cu aer curat, chiar dacă va merge la munte, chiar dacă va merge la mare. A ști să înoți, să alergi, să joci volei, să urci pe munte, și a face cu plăcere și cu pricepere din fiecare cîte puțin, aceasta este o cerință imperioasă a timpurilor noastre. Nu-i cerem sportului de masă să formeze campioni (deși, ca să fim drepți, el adeseori acționează și ca un revelator, scoțînd la iveală mari talente). Îi cerem însă să-i convingă pe cît mai mulți de valoarea nepreținută a sportului. Iar cînd șaptezeci, optzeci, nouăzeci la sută din publicul care umple stadioanele va avea o condiție fizică cît de cît comparabilă cu a jucătorilor aflați în întrecere, atunci sportul de masă își va fi îndeplinit menirea.

NICOLAE VĂLMARU

ADNOTĂRI

ȘI CICLISMUL ROMÂNESC AR PUTEA FI PREZENT LA MÜNCHEN!

La lucrările plenarei Comitetului Federației române de ciclism, care au avut loc în urmă cu cîteva zile, au ținut să asiste și să-și spună cuvîntul și o seamă de foste glorii ale acestei discipline: mereu tînărul Virgil Mormocea, vajnicul ciclotur-ist Tănase Ignat, neastîmpăratul Nicolae Ion Țapu, reputatul „grimpeur" Constantin Șandru, ca și mai tinerii Gabriel Moiceanu, Gabriel Petrescu și alții.

Raportul prezentat, ca și discuțiile purtate pe marginea lui, au scos în evidență realizările ciclismului românesc în anul care a trecut, precum și posibilitățile sale de progres neexploatate încă. Este vorba, printre altele, despre consolidarea organizatorică a multor secții de ciclism din țară (C.S.M. Cluj, C.S. Brăila, Dezrobirea Brașov, S.S.1, S.S.3 etc.), activitatea competițională mult mai intensă decît în anii precedenți, promovarea unui important lot de tineri de perspectivă, parte dintre ei aflîndu-se deja în pregătire alături de consacrați, cît și despre o serie de succese reale ale sportivilor noștri, dintre care ținem să notăm: **locul I individual (C. Ciocan) și pe echipe în „Turul Turciei", locurile IV (Andrei Suciu) și VII (Ștefan Suciu) în „Turul Serbiei", locul XI în „Cursa Păcii", ocupat de Teodor Vasile, care pînă în ultima etapă (cînd a suferit un accident) a figurat permanent în primele șase locuri ale clasamentului general etc.**

La capitolul activitate competițională internă, merită a fi citat faptul că în sezonul ciclist 1971 s-au desfășurat 114 zile concursuri (o bună parte dintre ele cu caracter internațional) soldate cu medii orare care nu au coborît sub 40 km. În această direcție progresul este indiscutabil. Dar raportul a arătat și alte aspecte ale activității cicliste pe anul trecut. S-a subliniat munca rodnică, desfășurată într-o serie de secții, arătîndu-se — în paralel — un factor cunoscut și anume insuficienta bază materială care a constituit o frînă în realizarea unor și mai mari succese. Obiecția este justă, dar tot atît de adevărat este și faptul că s-ar fi putut realiza mai mult — chiar și așa — **dacă acel minim de material existent ar fi fost utilizat mai judicios, ținînd seama de adevărul că numai munca și continua mobilizare, iar nu văicăreala, pot ajuta cu ceva.**

În acest sens, dat fiind că anul 1972 este, după cum se știe, un an de mare însemnătate pentru ciclismul nostru, care tinde să-și cucerească un loc pentru München, s-a făcut apel la toate forțele — fizice, morale, tehnice și materiale — pentru ca obiectivul olimpic (baremul pentru proba 100 km contratimp pe echipe: 2 h 08) să fie realizat.

Legat de marile obiective ale anului în curs, considerăm judicios alcătuit planul de măsuri adoptat de către Comitetul federal. Pentru traducerea lui în faptă, un prim sprijin s-a primit chiar pe loc, din partea conducerii CNEFS, prin tov. Miron Olteanu, secretar al C.N.E.F.S., care a rezolvat operativ o seamă de probleme ridicate de către tehnicieni.

În încheierea lucrărilor plenarei, tov. Gh. Ionescu, vicepreședinte al F.R. Ciclism, a acordat diplome de onoare pentru activitate fructuoasă și îndelungată pe tărîmul sportului cu pedale lui **Virgil Mormocea** și **Ignat Tănase**, iar lui **Vasile Teodor** — diploma pentru cel mai bun sportiv al anului 1971. Totodată, au fost cooptați în cadrul Comitetului federal **Marin Niculescu** — maestru emerit al sportului, **Ion Dolete** și **Pavel Novăcescu.**

În rezumat, am asistat la o ședință fructuoasă și plină de entuziasm, în cadrul căreia activiștii ciclismului și-au strîns rîndurile pentru a conlucra temeinic în vederea redresării efective a sportului nostru cu pedale.

G. ȘTEFANESCU

prim plan

DAN IUGA

S-a născut la 12 noiembrie 1945, la Tg. Ocna. Are 169 cm înălțime și 74 kg greutate. De profesie inginer. Este căsătorit. Face parte din secția de tir a clubului Dinamo București, din 1934. Primul său antrenor: Viorel Mancu; cel actual: Ștefan Petrescu. Din bogatul palmares al lui Dan Iuga, amintim: campion al țării la pistol viteză, de două ori consecutiv la pistol cu aer comprimat și, o dată, la revolver (1970). Deține, la aceste genuri de arme, rezultate excelente: 596 p la pistol viteză, 388 p la aer comprimat — record românesc, superior cu un punct celui mai bun rezultat oficial mondial, 588 p la revolver. A participat la o ediție a campionatelor lumii (S.U.A. — 1971, locul 5 la viteză, cel mai bun loc ocupat de români) și două campionate ale Europei. Este maestru al sportului, din 1967.

Dan Iuga face parte dintre acei sportivi care au apărut, cum s-ar spune, peste noapte. În 1964, după ce abandonase canotajul (fusese calacist la Olimpia și Progresul, ocupînd un loc doi la juniori, caiac 500 m) s-a dedicat tirului, la Dinamo și, în vara aceluiași an, a devenit campion al țării de juniori la pistol sport. Apoi, ca orice pistolar care se respectă, a trecut și el la o probă superioară, cea de viteză. În scurt timp, Dan Iuga, a intrat în elita „sprinterilor tirului", fiind selecționat în lotul național, din care face parte și astăzi.

Dar în realizarea bogatului său palmares n-a fost de ajuns numai talentul. Obținerea rezultatelor a necesitat și foarte multă muncă. Sub îndrumarea prețioșilor antrenori Petre Cișmigiu și Ștefan Petrescu, Dan Iuga și-a însușit pe deplin tainele unui sport, în care calmul, viteza de reacție și buna condiție fizică joacă un rol important.

Despre perseverența lui Dan Iuga se pot spune multe, printre altele și aceea că, atunci cînd își propune ceva, nu se lasă pînă nu reușește. Așa s-a întîmplat cu proba de „aer", pe care a abordat-o din simplă curiozitate, apoi și-a propus să folosească acest gen de trageri ca un sport complimentar, iar cînd un coleg i-a spus, mai mult în glumă „vezi că asta nu-i de tine", Iuga s-a ambiționat, și anul următor era... campion al țării. Peste trei săptămîni, el ne va reprezenta din nou la europenele de sală.

Dan Iuga este hotărît ca anul acesta să fie și printre cei mai buni sportivi români — pentru a putea participa la prima sa Olimpiadă.

judo

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE ROMÂNIEI — O EXCELENTĂ VERIFICARE A TINERILOR PARTICIPANȚI

Competiția internațională de judo, găzduită de sala Floreasca, a constituit un excelent prilej de verificare a tinerilor concurenți din cele 9 țări, mai ales că la jumătatea lunii martie vor avea loc la Leningrad campionatele europene de juniori (mari și mici) la care mulți dintre aceștia vor participa. Firește, ne-a interesat — și am urmărit — îndeosebi evoluțiile sportivilor noștri. Privind bilanțul lor, trebuie să subliniem că judoka de la categoriile mari de greutate au concurat peste așteptări, trei dintre ei urcînd pe treptele podiumului de premiere: **Cristian Nicolau,** medalie de aur la cat. +93 kg, **Dumitru Alexandru,** medalie de argint la cat. 93 kg. și **Ion Buzic,** medalie de bronz la cat. +93 kg.

Ascensiunea acestora trebuie pusă — după opinia noastră — pe seama luptei bizuite mai mult pe procedeele tehnice de forță. Astfel au reușit să-și țină adversarii la distanță atunci cînd s-au aflat la mijlocul saltelei, evitînd atacurile acestora pînă ajungeau la marginea spațiului de luptă. Cei doi antrenori ai lotului nostru, Ovidiu Bucur și Gheorghe Donciu, cunosc — se înțelege — posibilitățile elevilor lor: aproape toți judoka români, spre deosebire de marea majoritate a adversarilor lor, nu dispun încă de o mare gamă de procedee tehnice. De aceea, le-au dat indicația să se deplaseze la marginea saltelei și de acolo să declanșeze atacurile. Dacă le ratau, riscul era — de cele mai multe ori — minim, fiindcă în încercările de finalizare ieșeau de pe patrulaterul de concurs fără a da posibilitate adversarilor să-i contreze. Numai că această „retragere" tactică n-au prea știut s-o realizeze abil, lăsînd impresia că refuză lupta.

Această indicație tactică a fost executată cu mai multă stîngăcie de cei de la categoriile mici de greutate. De altfel, mulți dintre ei i-au și plătit tribut, determinînd arbitrii să dicteze împotriva lor avertismente pentru pasivitate. Așa au pierdut meciuri pe care le puteau cîștiga: Lazăr Moldovan și Alexandru Filip (cat. 63 kg), Ion Petrof și Constantin Coman (cat. 70 kg).

Alții, după cum ne spune antrenorul Bucur, n-au folosit procedeele tehnice pe care le cunoșteau mai bine, încercînd altele și astfel au fost contrați cu ușurință și învinși înainte de limită: Doru Hîrșan, Ion Nyari și Cornel Roman (70 kg). Dar orice participare a juniorilor și a tinerilor la competiții internaționale constituie, indiscutabil, experiențe care le sînt foarte necesare.

Iată și cîteva păreri ale tehnicienilor: ZOLTAN CSÁNO — antrenorul lotului Ungariei: „Românii au progresat foarte mult. Ei sînt „bătăioși" la marginea saltelei și eschivează bine atacurile. Nu știu încă să pareze contraatacurile". HENRICH METZLER — antrenorul lotului R.F. a Germaniei: „Concursul de la București a fost o mare surpriză pentru mine. Nu știam că în țara dv. se practică judo la un astfel de nivel". MIHAI BOTEZ (Vagonul Arad) — unul dintre cei mai vechi antrenori români: „Campionatele de anul acesta au fost net superioare celor de anul trecut. Nu numai pentru că au fost concurenți din mai multe țări, ci și pentru că majoritatea lor au reale perspective. Tinerii noștri, chiar dacă, cu puține excepții, au pierdut, se află în evident progres. Ar fi o greșeală să le cerem neapărat victorii după doi sau cel mult trei ani de cînd au pășit pe o saltea de judo. Sînt bine dotați fizic, au viteză, dar nu stau pre bine la capitolul tehnicii". OVIDIU BUCUR: „La categoriile mari dispunem de tineri care ne dau speranțe. Stăm mai slab la categoriile mici, cu toate că tocmai de la sportivii pe care-i avem la acestea, așteptam mai mult. Pînă la campionatele de la Leningrad credem că le vom putea îmbunătăți tehnica. Mă bucur că nu mai sînt titulari de drept și deci vor fi confruntări „tari" pentru un loc în echipă. Și prilejul îl vor avea la finalele campionatelor naționale de juniori, din 18—19 februarie".

Costin CHIRIAC

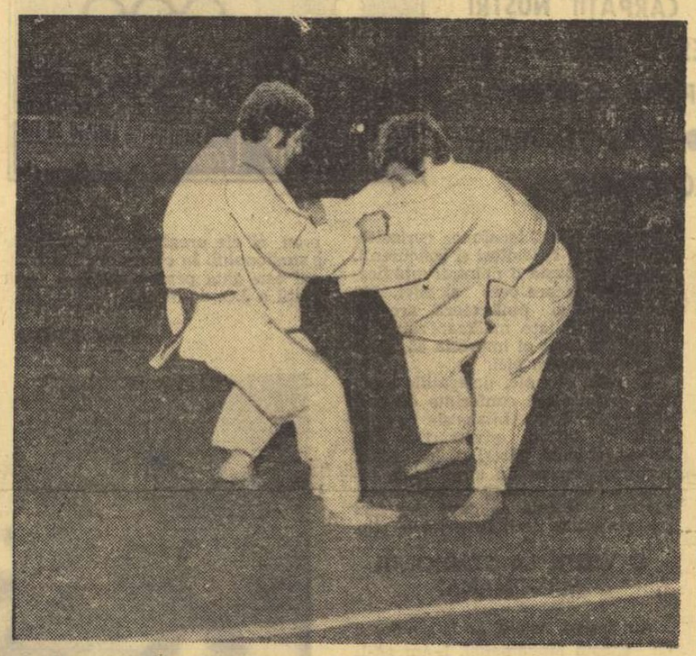

Dumitru Alexandru (dreapta) în semifinala cu Gabor Radnay (Ungaria). Deși are o poziție foarte bună pentru de-ashi-barai (cosirea piciorului drept al adversarului) Alexandru urmărește un singur lucru: să ajungă cît mai aproape de marginea saltelei

Foto: S. BAKCSY

polo

REPRIZE DE ȘAPTE MINUTE ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL

În scopul ridicării continue a nivelului echipelor noastre de polo, al realizării unui salt valoric care să le apropie de cerințele polo-ului modern, federația de specialitate a hotărît să opereze o serie de modificări în regulamentul de desfășurare a celei mai importante competiții cu caracter intern.

În noul campionat, una din prevederile de bază vizează modificarea timpului de joc efectiv al unei partide. Dînd rezultate foarte bune în campionatele U.R.S.S., Ungariei, Iugoslaviei, Italiei, ideea mărtrii timpului fiecărei reprize a convins (în fine) și pe tehnicienii noștri. **Astfel că, printr-o hotărîre a Biroului federal, începînd de la data de 1 februarie 1972, toate partidele oficiale se vor desfășura în 4 reprize a cîte 7 minute de joc efectiv, cu pauze de două minute între reprizele 1—2 și 3—4 și o pauză de 5 minute între reprizele 2 și 3.** Practic, acest plus de 2 minute în fiecare repriză va aduce o prelungire a întrecerii cu o durată de aproximativ 25—30 de minute. Aceasta va avea, cu siguranță, drept efect, creșterea spectacolului sportiv, dar va pretinde, în același timp, jucătorilor, o pregătire riguroasă care să le permită dobîndirea rezistenței fizice și psihice pentru noua dimensiune a partidei. Este, de altfel, una dintre cerințele de bază în polo-ul modern. Pentru că echipele care s-au prezentat cu un asemenea atu în marile competiții oficiale, s-au aflat întotdeauna printre fruntașe. Ca și în edițiile precedente, cele nouă formații participante la campionat vor juca cîte două meciuri în fiecare din cele patru etape (tur și retur), întrecerile urmînd să fie programate în diferite orașe, sîmbăta după-amiază, duminica dimineață și după-amiază. După încheierea returului, primele 4 clasate vor continua disputa într-un turneu final (cu tur și retur), la capătul căruia va fi cunoscută campioana țării.

O nouă prevedere a regulamentului: **fiecare echipă participantă la campionatul național va trebui să aibă cel puțin o echipă de juniori care să activeze în competițiile rezervate acestei grupe de vîrstă. Neîndeplinirea prevederii respective va atrage automat eliminarea formației din campionat.**

În sfîrșit, noul regulament mai prevede o pauză de cel puțin cinci ore între desfășurarea a două meciuri programate în aceeași etapă.

Startul competiției, după noua prevedere regulamentară, este preconizat pentru 1 aprilie.

A. V.

baschet

O NOUĂ GENERAȚIE DE JUCĂTOARE

A devenit o obișnuință ca, în vacanța de iarnă a elevilor, Sibiul să găzduiască lotul național de baschet junioare care, în perioada respectivă, pune la punct unele probleme legate de pregătirea fizică și tehnică necesare viitoarelor confruntări internaționale din acest an.

Sub conducerea unui grup de antrenori, format din Gheorghe Benone (principal), Gabriela Both și Mihai Fleșeriu (secunzi), 13 tinere baschetbaliste au lucrat intens pentru a reedita succesul predecesoarelor lor, campioane balcanice în anul 1971.

Programul acestei scurte perioade a cuprins antrenamente zilnice, în sală și în aer liber.

Ținînd seama de faptul că actualul lot este aproape complet nou, s-a insistat foarte mult asupra însușirii unor sisteme tactice de atac și apărare, perfecționării calităților fizice și tehnice, și omogenizării. Cu acest prilej, am remarcat o serie de elemente cu reale perspective, în care antrenorii își pun mari speranțe în vederea titularizării lor în echipe de junioare și chiar cea de seniore. Este vorba de Corina Colțescu (1,81 — Pitești), Rodica Goian (1,86 — Deva), Mariana Andreescu (1,90 — București), Diana Mihalic (1,72 — Satu Mare), Irina Szekely (1,68 — Cluj), Adriana Atomei (1,74 — Sibiu).

Antrenamentele au alternat cu un program instructiv-educativ, în cursul căruia membrele lotului reprezentativ de junioare au vizionat spectacole de teatru și film, au vizitat stațiunea de sporturi de iarnă Păltiniș. Cu acest prilej, s-au întîlnit cu antrenorul emerit de handbal (fost jucător și de baschet), prof. Dumitru Popescu-Colibași, care a avut un util schimb de experiență cu antrenorii lotului asupra îmbunătățirii metodelor de pregătire fizică a jucătoarelor.

Ilie IONESCU — coresp. județean

box

Interviu cu Tedi Niculescu, antrenorul principal al lotului

TINERII PUGILIȘTI PREGĂTESC CAMPIONATELE EUROPENE DE LA BUCUREȘTI

După cum se știe, țara noastră va organiza (după campionatele europene de box pentru seniori) o nouă competiție însemnată: campionatele europene de box pentru tineret programate la București între 1 și 10 iunie. Boxul românesc este bine cotat în arena internațională, iar reprezentarea lui în disputa celor mai buni tineri boxeri din Europa interesează în mod deosebit. Am căutat să aflăm amănunte despre pregătirile pe care le efectuează tinerii noștri pugiliști de la antrenorul principal al lotului român: prof. **Teodor Niculescu.**

— Federația a luat toate măsurile pentru ca pugiliștii noștri să se prezinte în cele mai bune condiții de concurs. Pregătirile au fost începute din vreme, cu un lot lărgit de sportivi, susceptibili de a fi selecționați în echipa reprezentativă. Voi da un exemplu. În vacanța de iarnă am lucrat cu 18 tineri boxeri la Piatra Arsă pentru pregătirea fizică, cu accent pe dezvoltarea forței și rezistenței, precum și pe noi acumulări tehnico-tactice. La toate acestea s-au adăugat ridicarea a zeci de tone de haltere și jocuri cu mingea medicinală, crosuri prin zăpadă și alergare pe schiuri. Și în continuare, programul de antrenament va fi la fel de riguros întocmit și respectat, în așa fel ca la 1 iunie, tinerii reprezentanți ai României să se prezinte în plenitudinea forțelor.

— Față de lotul prezentat la ultima ediție a C.E. de tineret, ce noutăți aveți în componență?

— Din vechiul lot nu au mai fost reținuți decît Dinu Condurat (medalie de bronz la Miskolc), Sandu Mihalcea (locul 3) și Ștefan Marcel. Am început pregătirile cu: Alexandru Türei, Remus Cosma (48 kg), Dinu Condurat, Ion Vladimir (51), Constantin Ștefanovici, Marian Lazăr (54), Simion Cuțov, Ion Adam (57), Cornel Dumitrescu, Stelian Bătănaș

REMUS COSMA

(60), Sandu Mihalcea (63,500), Ștefan Florea, Marcel Lupu (67 și 71), Vasile Croitoru (75), Mircea Simon, Marian Culineac (81), Ion Ruicu, Alexandru Mureșan (+81). Verificările vor arăta cine este demn să îmbrace tricoul național. Seriozitatea în antrenamente și în viața sportivă va fi determinantă la alcătuirea formației. Pînă acum toți au dat dovadă de mare atașament față de sportul practicat. Am convingerea că alegerea celor 11 va fi deosebit de dificilă.

— Ați menționat verificările la care vor fi supuși elevii dv. Vă rugăm să ne amintiți cîteva dintre ele.

— La 19 februarie o parte din membrii lotului vor evolua cu prilejul reuniunii tradiționale dintre echipele Dinamo și Metalul. La 26 februarie va avea loc o gală de verificare a întregului lot, căruia i se vor adăuga elementele susceptibile de a fi selecționate din întreaga țară. Între 22 și 25 martie toți membrii lotului vor participa la „Criteriul tineretului" de la Galați, după care vor rămîne în pregătire doar cei mai buni și cu cele mai mari șanse la un loc în echipă.

— Ce alte noutăți ne puteți furniza despre elevii dv.?

— Iată una extrasportivă. Sandu Mihalcea nu mai este celibatar. El și-a unit viața cu o tînără brăileancă, Stăncuța Căpitănean, iar ca un fapt demn de reținut trebuie notat că, a doua zi după nuntă, Sandu s-a prezentat la Piatra Arsă și a continuat pregătirea, ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat! Iată un exemplu de dăruire.

Paul IOVAN

haltere

LA OȚELUL TG. MUREȘ SE POT OBȚINE REZULTATE ȘI MAI BUNE

Secția de haltere și culturism a asociației sportive Oțelul Tg. Mureș are 20 de halterofili juniori și 50 de culturiști, care depun o activitate susținută sub îndrumarea antrenorului Alexandru Rad. Secția a luat ființă de aproape un an și în acest interval de timp, datorită muncii perseverente, atît a sportivilor cît și a antrenorului, s-au obținut rezultate mulțumitoare. La inițiativa activității secției, asociația sportivă Oțelul și conducerea întreprinderii Metalotehnica, pe lîngă care funcționează asociația, au sprijinit echiparea secției cu anumite materiale strict necesare, în parte executate din resurse interne și cu concursul sportivilor. Astfel, printre altele, au fost confecționate un helcometru, două bare de concurs, două podiumuri și două perechi de suporți pentru exercițiii de genuflexiuni.

În schimb, dotarea secției cu echipamentul necesar este mai slabă. În general, echipamentul existent este insuficient: ghetele sînt vechi, tricourile — de asemenea, iar treningurile lipsesc cu desăvîrșire.

Cu toate eforturile consiliului asociației sportive pentru dotarea completă a secției cu materiale și echipament sportiv adecvat, aceasta nu s-a putut obține la nivelul cerințelor. Secția nu dispune de cadru izometric, aparat necesar pentru dezvoltarea forței, iar în sala de antrenament lipsește un cîntar pentru verificarea permanentă a greutății corporale a halterofililor.

În ciuda greutăților materiale semnalate, secția de haltere și culturism a asociației sportive Oțelul Tg. Mureș a obținut totuși rezultate mulțumitoare atît în domeniul performanței cît și în cel al sportului de masă. Sub îndrumarea atentă și neobosită a antrenorului Alexandru Rad, halterofilii juniori de la Oțelul Tg. Mureș s-au prezentat în 1971 la finalele campionatului republican individual și pe echipe. La juniori mici, Ioan Laszlo, la categoria semigrea (90 kg), a devenit campion național, a doborît o serie de recorduri republicane și a devenit membru al lotului național de juniori; tot la juniori mici, Gheorghe Olteanu a ocupat locul 3 la C.N. (categoria 52 kg).

În domeniul sportului de masă, au fost antrenați peste 50 de tineri la practicarea sistematică a exercițiilor fizice, s-au organizat concursuri sportive la haltere și culturism cu caracter de masă; „Cupa Eliberării", cu participarea și a unor sportivi din alte localități, care s-a bucurat de un succes deosebit, un concurs popular „Care este cel mai tare" pentru tineri salariați ai întreprinderii „Metalotehnica" și altele. Tinerii halterofili de la Oțelul Tg. Mureș au participat cu succes și la concursuri organizate în alte orașe.

Consiliul asociației sportive se preocupă de educarea sportivilor secției, cît și de felul cum aceștia se comportă la școală sau în producție.

În linii mari, rezultatele obținute sînt mulțumitoare față de condițiile existente, dar acestea puteau fi și mai bune, ținînd cont de calitățile fizice ale halterofililor.

Ioan PĂUȘ, coresp. județean

CENTRUL SALVAMONT DIN SINAIA A CÎȘTIGAT „CUPA F.R.T.A."

Pe platoul Bucegilor s-a desfășurat, zilele acestea, primul raliu Salvamont, care a reunit 19 echipe din întreaga țară, totalizînd un efectiv de peste 100 oameni: din Sinaia, Sibiu, Brașov (cu cîte două echipe), Reșița, Cîmpulung Muscel, Baia Mare, Borșa, Pitești, Caransebeș, Băile Herculane (cu cîte o echipă).

La încheierea probelor practice, juriul — alcătuit din medici și alpiniști — a acordat 30 de mențiuni individuale și a hotărît să decearnă „Cupa F.R.T.A." centrului Sinaia, care a avut cea mai bună comportare din punct de vedere sportiv și al pregătirii medicale. S-a mai oferit cîte un premiu centrelor Sibiu (pentru modul în care a rezolvat problemele medicale) și Brașov (pentru rezolvarea problemelor de tehnică alpină). Individual s-au distins: Mihai Sîrbu (conducătorul echipei Sinaia), Mircea Naghiu (Politehnica Brașov), Dumitru Chivu (A.S.A. Brașov), Adolf Meltzer (Sibiu), Florică Megianis (Sinaia). **(Gh. IRIMINOIU — coresp.).**

Epistolele săptămînii

ÎN LOC DE SPORT — CONIAC ȘI CAFEA

Răvaș de pe platurile dobrogene. Două file scrise la mașină, cu rînduri dese și semnate de mai mulți tineri din Isaccea. Ușor de sesizat — încă de la început — conținutul critic al scrisorii, după titlul mai mult decît concludent: **„Progresul... în regres".**

„Cu ani în urmă — prin 1963 — asociația noastră sportivă numită „Progresul" avea saltele pentru lupte și trîntă, jocuri de șah, echipament pentru diverse ramuri sportive (volei, fotbal, baschet ș.a.), mănuși de box, masă de tenis, și era organizatoarea unei bogate activități sportive apreciate de tineri. În această perioadă, „Progresul" avea un cuvînt greu de spus în competițiile organizate la diferite ramuri sportive". În continuare se arată că în prezent, situația este cu totul alta: mănușile de box se odihnesc undeva prin podul Casei de cultură; masa de tenis poartă adînc întipărite urmele neglijenței; echipa de fotbal este alcătuită din jucători din... comunele învecinate (Revărsarea, Nicolițel) și nu dispune de echipament complet pentru campionat; sînt situații cînd nu pot fi remunerați arbitrii unor întîlniri oficiale.

Se face puțin față de posibilități. Aflăm că mai sînt oameni pasionați care pun inimă pentru a se realiza ceva, ca de pildă profesorul I. Zamfira, antrenorul echipei de fotbal. În rest, activitatea sportivă este tare anemică. **„Avem elemente bune** — se spune în continuare — **din care am putea forma echipe de handbal, volei, tenis de masă ș.a. Din lipsa unei bune organizări, a unui interes pentru sport, în general, sîntem nevoiți să ne mulțumim a fi sportivi... de tribună. Ne manifestăm elanul tineresc în fața micilor ecrane, a aparatelor de radio sau ca spectatori la cîte un joc din campionatul județean. Sîntem practic obligați să intrăm în restaurante sau în cofetării unde să comentăm meciuri la ordinea zilei în fața paharului cu coniac sau a unei cafele aburinde. Unde o să ajungem dacă lucrurile vor continua astfel?"** Mai departe, în scrisoare găsim propunerea de a se construi, din resurse locale, o sală de sport, de organizare a unui șantier al tineretului pentru realizarea unor baze încă în această primăvară ș.a.

Poate că dorințele tinerilor din Isaccea le depășesc posibilitățile. Aceasta rămîne să discute și să hotărască organele locale. Cert este însă că trebuie făcut ceva — și încă repede — pentru înviorarea sportului din Isaccea. Dorința tinerilor din acest oraș dobrogean de a face sport în mod organizat, de a-și aduce aportul direct și entuziast la amenajarea unor baze sportive, trebuie să-și găsească sprijinul necesar și căile concrete de rezolvare din partea organelor de resort chemate prin lege să sprijine activitatea sportivă.

Modesto FERRARINI

fotbal

A FOST CONSTITUIT LOTUL OLIMPIC

Începe să se contureze lotul olimpic de box. Au fost convocați în acest lot următorii pugiliști: **Aurel Mihai, Petre Ganea, Ștefan Boboc** (semimuscă), **Constantin Gruiescu, Anton Cojan** (muscă), **Vasile Ivan, Adrian Moraru** (cocoș), **Gabriel Pometcu, Pavel Nedelcea** (pană), **Antoniu Vasile, Gheorghe Ciochină** (semiușoară), **Paul Dobrescu, Calistrat Cuțov** (ușoară), **Victor Zilberman, Ion Vorniceanu** (semimijlocie), **Ion Györfi, Ion Covaci, Ion Mocanu** (mijlocie mică), **Alec Năstac, Ion Petrea** (mijlocie), **Horst Stump, Alexandru Coroianu** (semigrea), **Ion Alexe, Anghel Iancu** (grea).

Se constată apariția unor tineri cu perspective, cum sînt craioveanul **Vorniceanu** (Electroputere), **Coroianu** (A.S.A. Cluj) sau **Mocanu** (Metalul Bocșa).

La 20 februarie, membrii lotului vor apare într-o gală demonstrativă în Sala sporturilor din Sibiu. Apoi, între 13 și 27 martie, ei vor participa la mai multe gale de verificare în orașe din provincie.

Dublă întîlnire DINAMO BRAȘOV — WISMUT GERA

În zilele de 12 și 14 februarie, pugiliștii de la Dinamo Brașov vor disputa două meciuri cu formația Wismut Gera (R.D. Germană). Oaspeții vor deplasa la Brașov o echipă puternică, din care fac parte, printre alții, Hans Dieter, Jürgen Voigtländer, clasați pe locul II la campionatele R.D.G. din 1971, Gerd Winkler, Horst Zigner, locul III la aceeași competiție, și Hardmut Helmbolt, campion la categoria până al Dinamoviadei din 1970. Boxerii brașoveni, printre care I. Petrea, A. Guțu, C. Dumitrescu, F. Molnar, I. Chifu, I. Ruicu și Al. Turei se pregătesc intens sub conducerea antrenorilor M. Cerchez și A. Cucuiatu.

GONG!

● Tradiționala competiție rezervată tinerilor pugiliști din țările socialiste, numită „Turneul Prietenia" se va desfășura anul acesta, între 6 și 13 august, în localitatea maghiară Nagykanizsa.

● Fost campion de box și priceput antrenor, cunoscut cadru universitar, Eustațiu Mărgărit a fost invitat ca lector la un curs de antrenori organizat de federația spaniolă de box între 7 și 19 februarie.

● În prezența a peste 700 de spectatori, s-a disputat la Galați prima gală pugilistică a anului. Sau întîlnit echipele de juniori Oțelul Galați și Cimentul Medgidia. Gazdele au cîștigat cu 9—5. Printre cei remarcați: Gheorghe Ion (O) și Ion Ioancea (C). **V. Ștefănescu-coresp.**

ÎNTREPRINDEREA DE PIESE RADIO ȘI SEMICONDUCTORI — BĂNEASA —

Stada Erou Iancu Nicolae nr. 32 Sectorul II București

Mijloace de transport: Mașinile 48, 67, 203 și cursele întreprinderii

Angajează de urgență:

— **INGINER MECANIC — pentru postul Șef Serv. Mecanic Șef**
— **INGINER ELECTRONIST — pentru postul Șef Serv. Org. Producției**
— **INGINER SAU ECONOMIST — pentru postul Șef Serv. Adj. Aprovizionare**
— **JURIȘTI — pentru disciplina contractuală**

Informații suplimentare: la sediul întreprinderii

MIRCEA STROESCU

A încetat din viață, după o lungă și grea suferință, doctorul Mircea Stroescu, una dintre cele mai remarcabile figuri ale fotbalului bucureștean de acum o jumătate de veac. Cei vîrstnici, care au trăit împreună cu el zilele acelea de avînt ale fotbalului bucureștean, își amintesc cu duioșie de acel talentat portar al Colței, Mircea (Puiu) Stroescu, care, împreună cu fundașul din fața sa, Nae Secăreanu, constituia zidul de fier al acestei echipe.

Ani de-a rîndul, Mircea Stroescu avea să apere poarta echipei Capitalei, atît în întîlnirile cu puternice formații din restul țării, cît și în meciurile internaționale inter-orașe. De două ori, el a jucat și în reprezentativa României, fiind apreciat pentru sobrietatea sa, pentru precizia intervențiilor sale.

Cu Mircea Stroescu trece în lumea umbrelor un mare fotbalist de odinioară, un portar care a făcut să vibreze, în atîtea meciuri, inimile primelor generații îndrăgostite de fotbal.

★

Înmormîntarea va avea loc azi, miercuri, ora 14, la cimitirul Bellu (militar).